

teorian mukaan, laskemalla tarkoin voimamme ja ottaen huomioon tilanteen, missä kulloinkin olemme, voidaan menestyksellistemmin käydä luokkataistelua. Mutta taistelu, käydään sitä sitten kommunistisen tai industrialistisen teorian mukaan vaatii uhreja ainakin jossain määrin. I. W. W. taistelu ja sen antamat uhrin todistavat tähän asti todeksi tehdyn väitteen. Ja meidän on taisteltava jokaisesta voitosta minkä tulemme saamaan. Eri tilanteet määräävät kunkin ajan taistelutavat ja millä taistellaan. Riippuu ainoastaan vastassa olevasta vihollisestamme, mitä taistelukeinoja se pakottaa meidän kulloinkin käyttämään. Tämä on industrialistinen teoria, jota edustaa I. W. W. liitto.

Muuten esimerkiksi kelpaava siitä, että tilanteet määräävät kunkin ajan taistelutavat. Teollisuuden omistajat ovat tässäkin maassa pakottaneet työläisiä, jotka kuuluvat vanhoihin ammattiunioihin, ryhtymään aseelliseen taisteluun, puolustaakseen itseään työnantajain verihurttalaumaa vastaan. Nämä uniot eivät suinkaan ole olleet vallankumouksellisia, mutta tilanne on pakottanut heidät siihen. Herrinin ja West Virginian taistelut ovat tässä esimerkkinä selvimmät.

Suurin ero kommunistien ja industrialistien teorioiden välillä on siinä, että kommunistit pyrkivät valtaamaan valtiotalta eli hallitusta, sensijaan kun industrialistinen unionismi pyrkii valtaamaan taloudellista valtaa, se on tuotantolaitoksia. Ja kos-

ka valtiotalta on heijastusta taloudellisesta vallasta, niin sen sijaan, että pyrkisimme tätä heijastusta poistamaan, me pyrimme poistamaan sen voiman, josta heijastuskin alkunsa saa. Venäjällä työläiset valloittivat valtiotalta, mutta eivät voineet pitää taloudellista valtaa käsissään. Taloudellinen valta edelleenkin on kapitalistien käsissä ja yhä enempi sitä halutaan sinne ulkomaisen pääoman nimessä. Nyt tässä tapauksessa, on Venäjän alkujaan työväenhallituksesta tullut myöskin talonpoikain ja teollisuuden omistajain toimeenpaneva komitea. Tämä on taloudellinen pakkolaki, joka pakottaa heidän näin tekemään, tai muussa tapauksessa luopumaan hallituksesta, koska Venäjän työväenluokka ei ole vielä kyllin suuri ja voimakas hallitsemaan maan tuotannollista elämää. Vasta sen jälkeen, kun kapitalismi luo Venäjällä todellisen palkkaköyhälistöluokan, kuten se on jo tehnyt muissa teollisuusmaissa, voi köyhälistö siellä luoda todellisen työläisten tasavallan.

I. W. W. liiton tämän päiväiset taistelut ja menettelytavat kohdistuvat eupäässä järjestämistyöhön ja pikkuparannuksien hankkimiseen työmaalla. Meidän on saatettava työväenluokka tietoiseksi ja ainoastaan omaan itsenäiseen toimintaansa luottavaksi, niin kauan kuin työväenluokka luottaa suuriin johtajiin, seuraa aina pettymyksiä. Ainoastaan työläisten itsenäisen, tietoisin teollisen toiminnan kautta voi palkkaköyhälistö vapautua lopullisesti riistäjistään.

KAPITALISTILUOKKA JA RIKOLLISUUS

K.rj. M. A. Ollila.

YHTEISKUNTA on suuressa määrin edesvastuullinen vallitsevan järjestelmän luonnottomista seurauksista. Rikolliset ovat nykyään vallitsevan yhteiskuntamme luonnottomuuden tuloksia. Ammatti rikokselliset saavat rikolliset tapansa ja taipumuksensa jo varhaisessa nuoruudessa, ryysyköyhälistön kurjuutta huokuvasta ilmapiiristä ja ylen tiheästi asutuista teollisuuskeskuksista.

Sellaisessa ympäristössä kasvavat pojat tavallisesti alottavat rikollisen tiensä jo nuorena. Tietysti on poikkeuksia niissäkin, mutta niitä ei voida yleiseltä kannalta asiaa katsottuna ottaa huomioon. Alussa vaikkapa vain pikkunäpistelyä, joka kehittyy yhä pitemmälle samaa tietä.

Mikäli koneteollisuus kehittyi ja palkkatyöväes-

tö ei ole järjestöineen eikä muuten valmistautunut ottamaan vastaan sellaista teollista muutosta, ajaa se suorastaan silloin värsinkin alkuajallaan järjestymättömän työväen kurjaliston joukkoon ja se siltä puolen lisää rikollisuutta.

Selvänä näemme jokaisessa yhteiskunnassa rikollisuuteen nähden teollisuuksien nousu- ja laskukausissa. Niin pian kun herpaannusta tapahtuu tuotannossa, niin rikollisuus sitä mukaa kasvaa. Kun taas rikollisuus aina vähenee silloin kun on nousukausi taloudellisen elämän aloilla. Niinpä m. m. sotavuosina, jolloin oli vallalla tunnuslause, "tee työtä taikka taistele" ja työtä todella oli saatavissa kaikkialla, sangen vähän silloin oli havaittavissa varkauksia, jotka kuitenkin laskuvuosina taaskin heti sodan jälkeen tulivat aivan

jokapäiväisiksi ja tuhansien ja kylmmien tuhansien arvosta varkauksia saimme lukea aivan säännöllisesti sanomistosta.

Voipa sanoa, että suurin rokkolisuus sodan aikana rajoittui ehkä kapitalistien palvelijain, palkallisten sekä palkattomien käytyreiden rikoksiin, mitä he toimeenpanivat toimeen työväenjärjestöjä ja niiden palveluksessa olleita vastaan. Tästä Centralian verinäytelmä on yksi kuvaavimpia.

Mutta palatkaamme takaisin varsinaiseen asiaamme, varsinaiseen kroonillisen paheiden lähdepaikkaan.

Rikoksellisiin taipumuksiin kehittyneet lapset, muodostavat hyvin huomattavan, fyysillisesti alentuneen ihmistyyppin, pieni ruumis ja pää, heikot silmät, hermostunut luonne, velto vartalo, joka on kykenemätöin jatkuvaan ponnistukseen tuotannossa. Nämä ruumiilliset ominaisuudet, ovat suuressa määrin johdattimena heidän tulevalle uralleen. Ne fyysiset ominaisuudet ovat perintöä ryysyköyhälistön ympäristöstä. Heillä on valittava alituisen kalvavan nälän, kurjuuden ja rikoksen väliltä. He täten myöskin jäävät henkisesti typeriksi ja tahdottomiksi. Sangen yleisesti he kärsivät olemassaolon taistelun tappion. He eivät yleisesti kykene kilpailemaan toisten työläisten kanssa tuotannollisen työn alalla, mikä kilpailu esim. työpaikoilla on vielä yleistä tietämättömään ja järjestymättömään työläisten keskuudessa..

Rikollisuus ja kuolevaisuus köyhäin kortteleissa.

Tilastot ovat selvinä todisteina siitä, että kuolevaisuus on lasten keskuudessa kaikkien suurin köyhäin kortteleissa. Syntyväisyys on suuri ja kuolevaisuus niittää samassa määrin tätä heikkoo elämän viljaa maahan. Niistä, jotka tällaisessa taloudellisessa ympäristössä jäävät elämään, ei voi odottaa, että niistä voisi tulla yhteiskunnan parasta asujamistoa ja sen edistäjää.

Tällaisen sukupolven luojat ja kasvattajat eivät voi muuta esimerkkiä ja opetusta lapsilleenkaan antaa kun sen, mihin he ovat pakotetut itsekin, hankkimaan elämän välttämättömyyksiä yhteiskuntajärjestyksen mukaan rikollisella tavalla.

Vallassa olijain suhtautuminen rikoksiin.

Vaikka vallassaolijain palvelijain valpas silmä on aina olemassa rikollisten vahtina, niin siitä huolimatta ei ole siltä taholta tehty ratkaisevaa yritystäkään rikollisuuden perin pohjin hävittämiseksi. Miksi Siitä syystä, että silloin täytyisi tehdä muutos koko järjestelmässä ja merkitseisi se murhaiskua riistojärjestelmälle. Tästä syystä siis kapitalistiluokka rikoksiinkin nähden koettaa vain laastaroida rikollisuuden mätäpaista, mutta ei pyri tekemään mitään sellaista, millä koko rikollisuuden syyt tulisi yhteiskunta ruumiista poistetuksi.

Ratkaisevaa muutosta ei voi tapahtua niin kauan kun nykyinen, rikollisuutta edistävä riisto-

järjestelmä on voimassa. Niin kauan kun yhteiskunnan perusteet edellyttävät rikokseen tekijäin olemassaoloa rikollisuutta ei voida poistaa. Vuokra, voittoilu ja *korvaamaton työläisten työn tuloksien riistäminen*, lyhyesti sanoen, kapitalistinen riistojärjestelmä, on kokonaan kumottava ja tilalle asetettava työläisten itsensä kontrolleeraama teollisuustyöläisten kommunistinen yhteiskuntajärjestelmä. Vasta silloin rikokset ja rikoksen tekijät katoavat yhteiskuntaa häiritsemästä. Silloin vasta tulee ihmisillä olemaan terve moraali. Terve moraali on ihmiselle yhtä välttämätöin kuin ruumiillinen terveys ja vain sille terveet käsitteet kehittyvät. Moraaliton ihminen on tavallisesti sairas. Sairauden paras este on terveyttä edellyttävät elämän ehdot. vain perusteellisen taloudellisen muutoksen kautta rikoksellisuuskin jää muinaismuistoksi raakalais-kapitalistiselta aikakaudelta, menneisyyden yöhön.

Työläisten teollisessa kommunistisessa yhteiskunnassa, ei ole köyhälistöä, jota joku yläluokka hallitseisi ja riistäisi sen työntuloksia. Ei ole orpoja jätetty oman onnensa nojaan, vajotaksean rikosten tielle. Silloin ei tarvitse rikosoikeuksia, yleisiä syyttäjiä, poliisilaitoksia ja vankiloita, eikä muita kapitalististen riisto-oikeuksien vallan vahteja. Yksityisomaisuutta ei ole, jota olisi suojeltava. Nälkää ei ole varkauden avulla tyydytettävä. Silloin ei ole rikkaita ja köyhää kasvattamassa vihaa, ylenkatsetta ja viekautta. Silloin ei ole toisellapuolen kurjaliston ja tulla puolen mässäävää kermakerrosta ja sitä vastassa äärimmäisyyteen riistettyjä palkkaköyhälistöä.

Kapitalistinen yhteiskunta itsessään perustuu rikolliseen taisteluun, missä omistava luokka rikastuu toisten ihmisten kustannuksella. Se on naamioitua kannibalismia. Ihmisiä syövät villit, tappavat uhrinsa, ennenkuin he sitä syövät. Mutta kapitalistinen järjestelmä raatelee palkkatyöläisten ja heidän perheittensä ruumiit, juo heidän verensä ja nielee heidän energiansa, uhrien vielä eläessä. — Onko ihme jos näin ollen rikollisuutta syntyy? — Kapitalistinen riistojärjestelmä on rikoksellisuuden synnyttäjä ja tämän riistolle perustuvan järjestelmän tukipylväät ja lakeijat ovat rikoksellisuuden isät.

Niin kauan kun palkkatyöväestö ei ole valmistaunut näitä rikollisuuden tukipylväitä kukistamaan ja astumaan itse yhteiskunnan määrääjäksi, rikollisuutta laastaroinnalla ei voida yhteiskunnasta poistaa.

Älä unhotu Työväen-Opiston érikoista julkaisua. Se on Tie Vapauteen Huhtikuun Numero.

Liity jäseneksi oman teollisuutesi Teollisuus Unioniin ja siten olet Industrial Workers of the World Liiton jäsen.